

موصول

موصول:

موصول مختص:

الذی

التي

{ گاهی اوقات نون تشدید داده می شود
در مثنای اسم شاره نیز تشدید نون جائز است } اللذان، اللذین
اللذان، اللذین
اللذان، اللذین
اللذان، اللذین
اللذان، اللذین

اللات، اللاتی، اللواتی، اللاء، اللائی، اللوائی

(نکته: الاء گاهی برای جمع مذكر استفاده می شود)

موصول مشترک:

"مَن" اختصاص به عاقل دارد

گاهی اوقات برای غیر عاقل می آید:

۱- غیر عاقل به منزله عاقل قرار داده شود:

أ سرب القطا هل من يعير جناحه

۲- غیر عاقل با عاقل جمع شوند و عاقل را بر غیر عاقل غلبه دهیم:

يسجد له من في السموات و من في الارض

۳- لفظ عامی داشته باشیم که شامل عاقل و غیر عاقل شود و هدف ما تفصیل و

توضیح لفظ عام باشد:

و الله خلق كل دابة من ماء فمنهم من يمشى على بطنه و منهم من يمشى على

رجلين

"ما" در عاقل و غیر عاقل استعمال می شود:

والله خلقكم و ما تعملون

فانکحول ما طاب لکم من النساء

نکته: بعضی از نحوی ها می گویند "ما" اختصاص به غیر عاقل دارد، عکس
"من"

"أل": (جائنی الضارب)

مازنی: موصول حرفی است

اخفش: حرف تعریف است